

SPECIFICUL IMPOZITĂRII MICROÎNTRERINDERILOR

Mariana Rodica ȚÎRLEA¹, conf. univ., dr.,
Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir”, București, România
Iulita BÎRCA², cercetător științific,
INCE, Republica Moldova

The tax on micro enterprises' incomes is a mandatory tax for Romanian legal persons, which, according to the legislation in force, fall into the category of micro-enterprises. Income tax for micro-enterprises is a sum of money, due to the state budget by micro-enterprises, being a definitive, mandatory and non-refundable contribution. This contribution shall be determined according to the legislation in force for legal persons who, under the conditions stipulated by the law, realize incomes as a result of the activities carried out and related to the conditions of the Article 48 of the Tax Code for compliance with the income level conditions. The tax on micro enterprises' incomes falls under the direct tax category and is paid to the state budget at the time stipulated by law.

Key words: micro-enterprise, tax, income tax of microenterprises, basis of calculation, quota, due amount, payment, payment deadline.

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor este un impozit obligatoriu pentru persoanele române juridice care, potrivit legislației în vigoare, se încadrează în categoria microîntreprinderi. Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor reprezintă o sumă de bani, datorată bugetului de stat de către microîntreprinderi, de natura unei contribuții definitive, obligatorii și cu titlul nerambursabil. Această contribuție se stabilește potrivit legislației în vigoare pentru persoane juridice care realizează în condițiile prevăzute de lege venituri ca rezultat al activităților desfășurate și raportat la condițiile din Codul fiscal articolul 48 pentru încadrarea în condițiile privind nivelul veniturilor. Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor se încadrează la categoria impozite directe și se plătește la bugetul de stat la termenele prevăzute de lege.

Cuvinte-cheie: microîntreprindere, impozit, impozit pe veniturile microîntreprinderilor, bază de calcul, cotă, sumă datorată, plată, termen de plată.

JEL Classification: P42, H20, H21, H29.

Capitolul I. Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

1.1 Impozitul

Impozitul reprezintă o sumă de bani, datorată bugetului unic consolidat de către persoanele fizice și persoanele juridice sub forma unei contribuții cu caracter definitiv și obligatoriu și cu titlul nerambursabil. Această contribuție datorată bugetului unic consolidat, respectiv cuantumului bănesc datorat, se stabilește în conformitate cu cerințele legislației dintr-o anumită etapă de timp aflate în vigoare pentru acele persoane fizice și persoane juridice care realizează în condițiile prevăzute de lege venituri pe care le obțin din activitățile desfășurate, din actele și serviciile prestate de aceștia către terți.

Observăm faptul că impozitul prezintă următoarele caracteristici generale:

1. este datorat de persoane care obțin venituri potrivit legii;
2. este o obligație a persoanele fizice și persoanele juridice;
3. natura obligației este contribuție;
4. cuantumul este stabilit prin lege;
5. este plătit în bani;
6. destinația impozitului este statul;
7. este fără echivalent;
8. este fără contraprestație;
9. contribuie la formarea veniturilor statului;
10. constituie o sursă a fondurilor sociale ale societății.

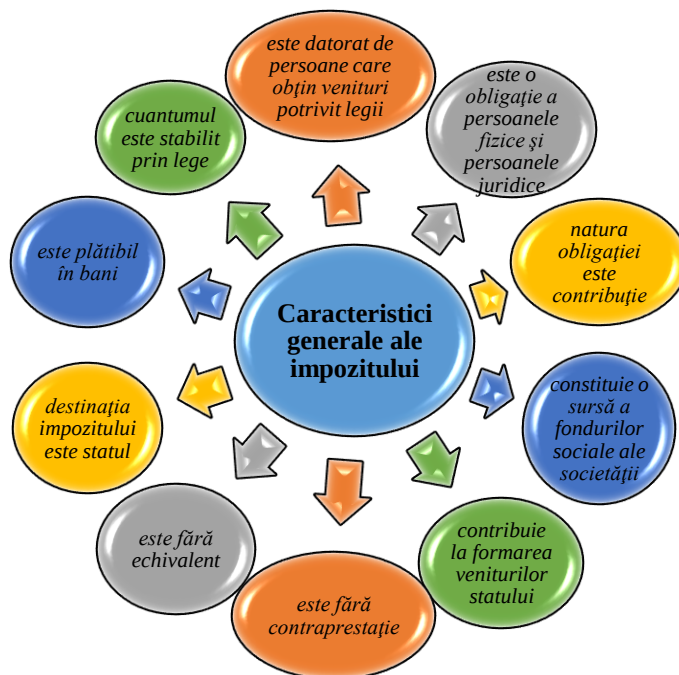

Figura 1. Caracteristici generale ale impozitului

Sursa: Elaborată de autori.

¹© Mariana Rodica ȚÎRLEA, rodicatorlea10@yahoo.ro

² © Iulita BÎRCA, bircaulita@mail.ru

1.2 . Microîntreprinderea. Concept și definiție

Potrivit Codului fiscal, Articolul 47 Punctul 1, microîntreprinderea este definită în sensul prezentului titlu ca fiind o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

1) a realizat venituri, altele decât cele obținute din desfășurarea activităților, prevăzute la art. 48 alin. Punctul 6; text original în vigoare până la 1 ianuarie 2018;

2) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 500.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile;

3) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 1.000.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile; literă modificată prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 79/2017 - publicată la 10 noiembrie 2017, în vigoare de la 1 ianuarie 2018;

4) capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale;

5) nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii.

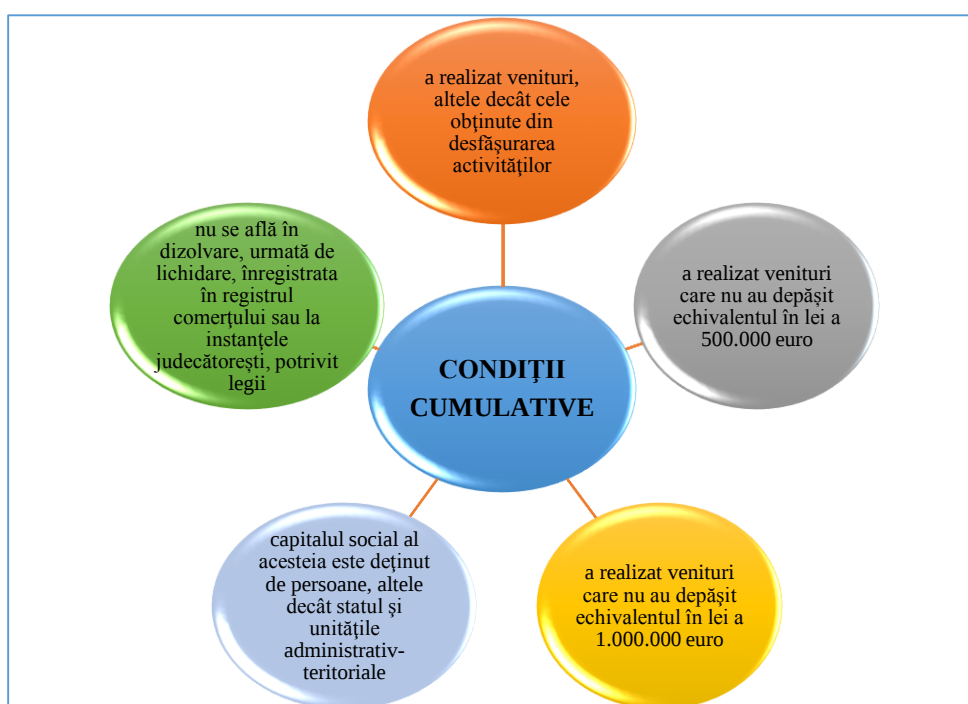

Figura 2. Condiții cumulative de îndeplinit pentru încadrarea întreprinderii la categoria microîntreprindere

Sursa: Elaborată de autori.

O mențiune la alineatul doi din articolul 47, precizează faptul că:

- prevederile alineatului unu se aplică și persoanelor juridice române care intră sub incidența Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități.

- prevederile prezentului titlu prevalează față de prevederile Legii nr.170/2016, alineat introdus prin art. I pct. 21 din O.U.G. nr.3/2017, astfel cum a fost modificată prin art.I pct. 3 din Legea nr. 177/2017 - publicată la 21 iulie 2017, în vigoare de la 24 iulie 2017.

Fac excepții, potrivit articolului alineatul trei, respectiv nu intră sub incidența prezentului titlu următoarele persoane juridice române:

- a) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;
- b) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii;
- c) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii;
- d) Fondul de garantare a asiguraților, constituit potrivit legii;
- e) Entitatea transparentă fiscală cu personalitate juridică.

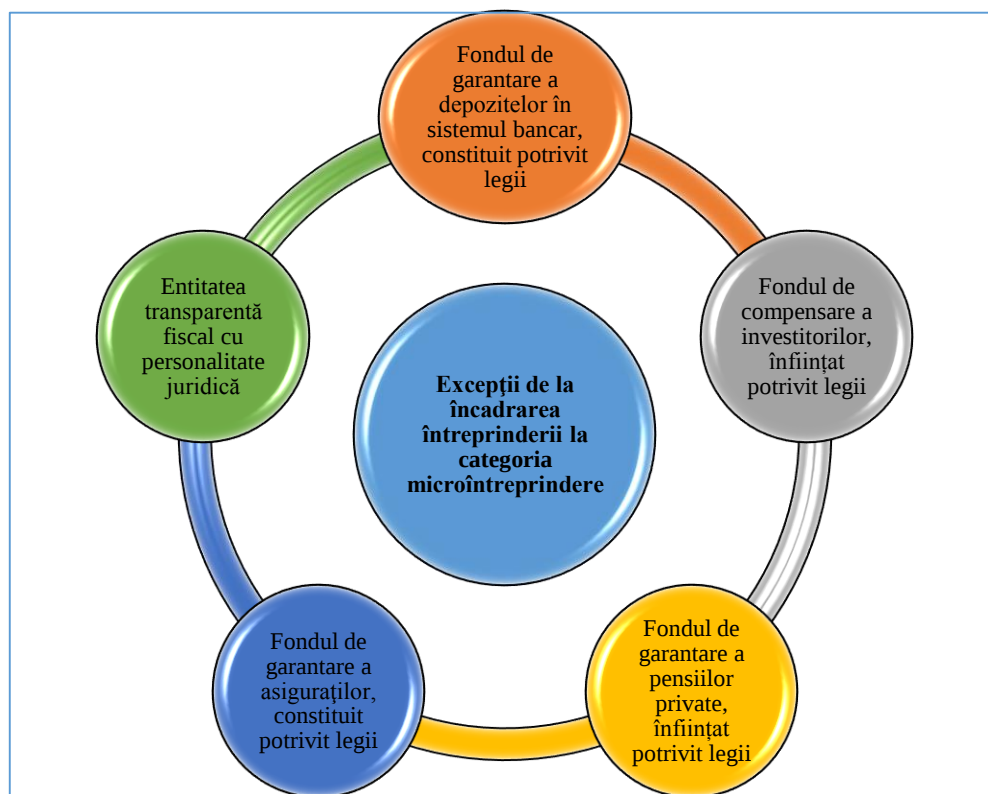

Figura 3. Excepții de la încadrarea întreprinderii la categoria microîntreprindere

Sursa: Elaborată de autori.

Cu privire la nivelul veniturilor, Codul fiscal prevede la articolul 48 faptul că, pentru încadrarea în condițiile privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, prevăzute la art. 47 lit. b) și c) din Codul fiscal, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exercițiu financiar.

Textul de lege precizează faptul că:

1. Persoanele juridice române care nu au depășit echivalentul în lei a 100.000 euro, îndeplinind și celelalte condiții prevăzute la art. 47 din Codul fiscal, și care desfășoară ca activitate principală sau secundară activitățile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute de Legea nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități aplică prevederile titlului III „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor” din Codul fiscal (alineat introdus prin art. unic lit. C pct. 1 din H.G. nr. 284/2017, în vigoare de la 4 mai 2017).

2. Încadrarea în categoria veniturilor din consultanță și management se efectuează prin analiza contractelor încheiate și a altor documente care justifică natura veniturilor.

3. Pentru încadrarea în sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în anul 2016, verificarea condiției prevăzute la art. 47 lit. c) din Codul fiscal, respectiv încadrarea în nivelul veniturilor realizate de 100.000 euro, se verifică pe baza veniturilor care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, realizate la data de 31 decembrie 2015 (pct. 1 al titlului III din anexa la H.G. nr. 1/2016, în aplicarea art. 47 din Legea nr. 227/2015, în vigoare de la 13 ianuarie 2016).

Capitolul II. Specificul sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

Codul fiscal la Articolul 48 prevede sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderii după cum urmează:

- Impozitul reglementat de prezentul titlu este obligatoriu.

- Persoanele juridice române aplică impozitul reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor celui în care îndeplinesc condițiile de microîntreprindere prevăzute la art. 47 din Codul fiscal.

- O persoană juridică română care este nou-înființată este obligată să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu primul an fiscal, dacă condiția prevăzută la art. 47 alin. (1) lit. d) este îndeplinită la data înregistrării în registrul comerțului (alineat modificat prin art. I pct. 22 din O.U.G. nr.3/2017, astfel cum a fost modificată prin art.I pct. 3 din Legea nr. 177/2017 - publicată la 21 iulie 2017, în vigoare de la 24 iulie 2017).

- Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoana juridică română nou-înființată care, începând cu data înregistrării în registrul comerțului, intenționează să desfășoare activitățile prevăzute la alin. (6), nu intră sub incidența prezentului titlu (text original în vigoare până la 1 ianuarie 2018).

- Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoana juridică română nou-înființată care, la data înregistrării în registrul comerțului, are subscris un capital social de cel puțin 45.000 lei poate opta să aplice prevederile titlului II. Opțiunea este

definitivă, cu condiția menținerii valorii capitalului social de la data înregistrării, pentru întreaga perioadă de existență a persoanei juridice respective.

În cazul în care această condiție nu este respectată, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu, începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea de 45.000 lei, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 47 (alineat modificat prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 84/2016 - publicată la 6 decembrie 2016, în vigoare de la 1 ianuarie 2017 până la 1 ianuarie 2018).

Pentru persoanele juridice române care au aplicat prevederile alin. (5), în forma în vigoare până la data de 31 decembrie 2016, condiția referitoare la menținerea unui capital social de cel puțin echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro se consideră îndeplinită și în situația în care capitalul social scade până la nivelul sumei de 45.000 lei (alineat introdus prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 84/2016 - publicată la 6 decembrie 2016, în vigoare de la 1 ianuarie 2017 până la 1 ianuarie 2018).

Prin excepție de la prevederile art. 47, microîntreprinderile existente care au subscris un capital social de cel puțin 45.000 lei pot opta să aplice prevederile titlului II începând cu 1 ianuarie 2017 sau cu trimestrul în care această condiție este îndeplinită.

Opțiunea este definitivă, cu condiția menținerii valorii capitalului social pentru întreaga perioadă de existență a persoanei juridice respective.

În cazul în care această condiție nu este respectată, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea de 45.000 lei, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 47.

Ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor ca urmare a opțiunii se comunică organelor fiscale competente, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

Calculul și plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care optează să aplice prevederile titlului II se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv (alineat introdus prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 84/2016 - publicată la 6 decembrie 2016, în vigoare de la 1 ianuarie 2017 până la 1 ianuarie 2018).

La punctul șase din acest articol sunt menționate persoanele juridice române care nu intră sub incidența prevederilor prezentului titlu, respective sunt acele persoane juridice care:

- a) desfășoară activități în domeniul bancar;
- b) desfășoară activități în domeniile asigurărilor și reasigurărilor;
- c) desfășoară activități în domeniile pieței de capital, cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii;
- d) desfășoară activități în domeniul jocurilor de noroc;
- e) desfășoară activități de explorare, dezvoltare, exploatare a zăcămintelor petroliere și gazelor naturale.

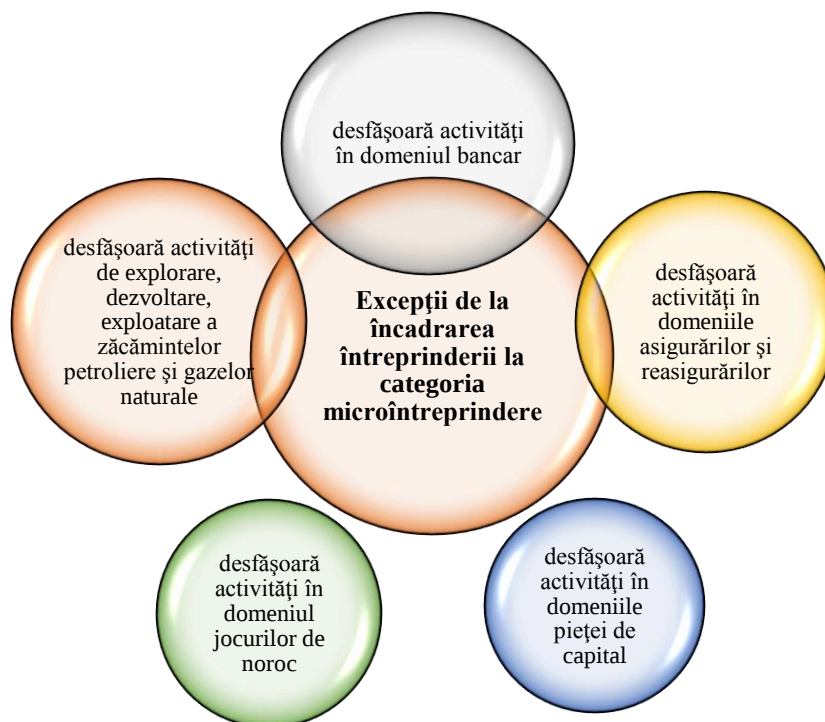

Figura 4. Excepții de la încadrarea întreprinderii la categoria microîntreprindere
Sursa: Elaborată de autori.

Persoanele juridice române care intră sub incidența Legii nr. 170/2016 și care la data de 31 decembrie 2016 au realizat venituri cuprinse între 100.001 euro - 500.000 euro, inclusiv, îndeplinind și celelalte condiții prevăzute la art. 47 alin. (1), sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu luna următoarea intrării în vigoare a acestor prevederi, urmând a comunica organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului de impunere, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a acestor prevederi, inclusiv.

Prin derogare de la prevederile art. 8 din Legea nr. 170/2016, respectiv prin excepție de la prevederile art. 41 și 42, până la acest termen se calculează, se declară și se plătește impozitul specific unor activități, respectiv impozitul pe profit, pentru perioada 1 ianuarie 2017 – sfârșitul lunii intrării în vigoare a acestor prevederi.

Impozitul specific unor activități aferente acestei perioade se determină prin împărțirea impozitului specific anual la 365 de zile și înmulțirea cu numărul de zile aferent perioadei 1 ianuarie 2017 – sfârșitul lunii intrării în vigoare a acestor prevederi.

Pentru determinarea impozitului specific unor activități se aplică și celelalte reguli prevăzute de Legea nr. 170/2016. Impozitul pe profit se determină luând în considerare veniturile și cheltuielile înregistrate în această perioadă, iar rezultatul fiscal se ajustează corespunzător acestei perioade (alineat introdus prin art. I pct. 31 din O.U.G. nr. 3/2017, astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din Legea nr. 177/2017 - publicată la 21 iulie 2017, în vigoare de la 24 iulie 2017).

Capitolul III. Baza de impozitare a microîntreprinderilor

Potrivit Codului fiscal, baza impozabilă este reglementată prin Articolul 53 alineatul 1.

Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad potrivit acestui text de lege următoarele:

- a) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;
- b) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;
- c) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- d) veniturile din subvenții;
- e) veniturile din provizioane, ajustări pentru depreciere sau pentru pierdere de valoare, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil sau au fost constituite în perioada în care persoana juridică română era supusă impozitului pe veniturile microîntreprinderilor (literă modificată prin art. I pct. 61 din O.U.G. nr. 3/2017, astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 5 din Legea nr. 177/2017 - publicată la 21 iulie 2017, în vigoare de la 1 octombrie 2017).
- f) veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;
- g) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii;
- h) veniturile din diferențe de curs valutar;
- i) veniturile financiare aferente creanțelor și datoriilor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora;
- j) valoarea reducerilor comerciale acordate ulterior facturării, înregistrate în contul „709”, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;
- k) veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite, potrivit legii, titulari inițial aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moștenitorii legali ai acestora;
- l) despăgubirile primite în baza hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului;
- m) veniturile obținute dintr-un stat străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, dacă acestea au fost impozitate în statul străin.

Textul de lege prevede că, pentru determinarea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, la baza impozabilă determinată potrivit alin. (1) se adaugă următoarele:

- a) valoarea reducerilor comerciale primite ulterior facturării, înregistrate în contul 609, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;
- b) în trimestrul IV sau în ultimul trimestru al perioadei impozabile, în cazul contribuabililor care își încetează existența, diferența favorabilă dintre veniturile din diferențe de curs valutar/veniturile financiare aferente creanțelor și datoriilor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, și cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente, înregistrate cumulativ de la începutul anului;
- c) rezervele, cu excepția celor reprezentând facilități fiscale, reduse sau anulate, reprezentând rezerva legală, rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, care au fost deduse la calculul profitului impozabil și nu au fost impozitate în perioada în care microîntreprinderile au fost și plătitoare de impozit pe profit, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației rezervei, distribuirii acesteia către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui altui motiv;
- d) rezervele reprezentând facilități fiscale, constituite în perioada în care microîntreprinderile au fost și plătitoare de impozit pe profit, care sunt utilizate pentru majorarea capitalului social, pentru distribuire către participanți sub orice formă, pentru acoperirea pierderilor sau pentru oricare alt motiv. În situația în care rezervele fiscale sunt menținute până la lichidare, acestea nu sunt luate în calcul pentru determinarea bazei impozabile ca urmare a lichidării.

În cazul în care o microîntreprindere achiziționează case de marcat, valoarea de achiziție a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcțiune, potrivit legii.

Baza impozabilă asupra căreia se aplică cotele de impozitare prevăzute la art. 51 alin. (1) și (2) din Codul fiscal este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a potrivit reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad categoriile de venituri menționate la art. 53 alin. (1) și se adaugă elementele menționate la art. 53 alin. (2) din Codul fiscal.

Microîntreprinderile care își încetează existența în urma unei operațiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, și care pe parcursul perioadei de funcționare au fost și plătitoare de impozit pe profit, la calculul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, nu includ în baza impozabilă:

1. rezervele constituite din profitul net,
2. rezervele constituite din diferențe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize,
3. sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit,
4. scutiri de impozit, repartizate ca rezerve, potrivit legii, care au fost constituite în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

În cazul în care se achiziționează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcțiune. Punerea în funcțiune se face potrivit prevederilor legale.

(pct. 5 al titlului III din anexa la H.G. nr. 1/2016, în aplicarea art. 53 alin. (1) și (2) din Legea nr. 227/2015, în vigoare de la 13 ianuarie 2016)

Regulile de determinare a condițiilor de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii, sunt prevăzute conform Art. 54. - Pentru încadrarea în condițiile privind nivelul veniturilor prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. b) și c) și sunt prevăzute la articolul 52, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53. (articol modificat prin art. I pct. 62 din O.U.G. nr.3/2017, astfel cum a fost modificată prin art.I pct. 5 din Legea nr. 177/2017 - publicată la 21 iulie 2017, în vigoare de la 24 iulie 2017 până la 1 ianuarie 2018)

Termenele de declarare a mențiunilor sunt reglementate prin articolul 55. - (1), potrivit căruia persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal, precum și microîntreprinderile care intră sub incidența prevederilor art. 52 comunică organelor fiscale competente aplicarea/ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

Persoanele juridice române, plătitoare de impozit pe profit, comunică organelor fiscale competente aplicarea sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 martie inclusiv a anului pentru care se plătește impozitul pe veniturile microîntreprinderilor.

În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse la art. 47 alin. (1) lit. d) și e) nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea comunică organelor fiscale competente ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 martie inclusiv a anului fiscal următor (alineat modificat prin art. I pct. 63 din O.U.G. nr.3/2017, astfel cum a fost modificată prin art.I pct. 5 din Legea nr. 177/2017 - publicată la 21 iulie 2017, în vigoare de la 24 iulie 2017).

Cu privire la plata și depunerea declarațiilor fiscale, codul fiscal reglementează prin:

Articolul 56. Punctul 1. Calculul și plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

2. Microîntreprinderile au obligația de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

3. Persoanele juridice care se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, în cursul aceluiași an în care a început lichidarea au obligația să depună declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și să plătească impozitul aferent până la data depunerii situațiilor financiare la organul fiscal competent.

4. Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligația să depună declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

5. Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat.

Aspectele care privesc prevederi fiscale referitoare la amortizare și impozitul pe dividende sunt cuprinse la Articolul 57. Punctul 1, la care se face precizare că, microîntreprinderile sunt obligate să țină evidența amortizării fiscale, potrivit art. 28 al titlului II.

2. Pentru declararea, reținerea și plata impozitului pe dividende plătite către o persoană juridică română, microîntreprinderile sunt obligate să aplice prevederile art. 43 al titlului II.

Concluzii:

Specificul de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor este prevăzut în codul fiscal la Articolul 51, astfel:

- a) 1% pentru microîntreprinderile care au unul sau mai mulți salariați;
- b) 3%, pentru microîntreprinderile care nu au salariați.

Prin excepție de la prevederile alin. (1) al a, pentru persoanele juridice române nou înființate, care au cel puțin un salariat și sunt constituite pe o durată mai mare de 48 de luni, iar acționarii/asociații lor nu au deținut titluri de participare la alte persoane juridice, cota de impozitare este 1% pentru primele 24 de luni de la data înregistrării persoanei juridice române, potrivit legii.

Cota de impozitare se aplică până la sfârșitul trimestrului în care se încheie perioada de 24 de luni.

Prevederile prezentului alineat se aplică dacă, în cadrul unei perioade de 48 de luni de la data înregistrării, microîntreprinderea nu se află în următoarele situații:

- lichidarea voluntară prin hotărârea adunării generale, potrivit legii;
- dizolvarea fără lichidare, potrivit legii;
- inactivitate temporară, potrivit legii;
- declararea pe propria răspundere a nedeșfășurării de activități la sediul social/sediile secundare, potrivit legii;
- majorarea capitalului social prin aporturi efectuate, potrivit legii, de noi acționari/asociați;
- acționarii/asociații săi vând/cesionează/schimbă titlurile de participare deținute.

Referințe bibliografice

1. Codul Fiscal
2. Codul de procedură fiscală
3. Norme metodologice de aplicare a codului fiscal
4. H.G. nr. 1/2016, în aplicarea art. 47 din
5. O.U.G. nr. 79/2017 - publicată la 10 noiembrie 2017, în vigoare de la 1 ianuarie 2018
6. O.U.G. nr.3/2017
7. Legea nr. 177/2017 - publicată la 21 iulie 2017
8. Legii nr.170/2016
9. Legea nr. 227/2015, în vigoare de la 13 ianuarie 2016)